

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 13 listopada 2018 r.

Poz. 4852

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.416.2018 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 7 listopada 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 994 z późn. zm.) stwierdzam nieważność § 15 ust. 1 pkt 3 lit. a) uchwały nr LX/397/2018 Rady Miejskiej w Dobrym Mieście z dnia 13 września 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Dobre Miasto w rejonie ulic: Łużyckiej i linii kolejowej relacji Gutkowo-Braniewo.

Uzasadnienie

Przedmiotowym aktem, Rada Miejska w Dobrym Mieście na podstawie art. 20 ust. 1, w zw. z art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2018, poz. 1945), uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Dobre Miasto w rejonie ulic: Łużyckiej i linii kolejowej relacji Gutkowo-Braniewo.

W §15 ust. 1 pkt 3 lit. a) przedmiotowej uchwały, Rada przyjęła jako zasadę kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu funkcjonalnego, że *„istniejącą zabudowę należy poddać rozbiórce;”*

Powyższe postanowienie, w sposób rażąco narusza zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz władztwa planistycznego gminy.

Władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy może określać zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Wyraża się to m. in. uprawnieniem do określania granic korzystania z nieruchomości i wraz z innymi przepisami kształtuje wykonywanie prawa własności nieruchomości. Zdaniem organu nadzoru, wprowadzenie do przedmiotowego planu postanowienia o poddaniu rozbiórce istniejącej zabudowy, stanowi nieuzasadnione ograniczenie uprawnień właścicielskich (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku, sygn. akt II SA/Gd 148/17).

Ponadto należy wskazać, że rada gminy nie może decydować, czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (podobnie wyrok NSA w Warszawie z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. II OSK 124/11). Rada nie może także w planie, wprowadzać ustaleń w zakresie zagadnień należących do kompetencji organów administracji publicznej, w tym przypadku organów budowlanych. Znajduje to odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych np.: w wyroku WSA w Warszawie z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 829/10 oraz w wyroku NSA z dnia 29 października 2008 r., sygn. akt II OSK 786/08. „(...) nakaz likwidacji istniejących już obiektów budowlanych wykracza poza określoną przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym treść postanowień planu miejscowego. Postanowienia te mają bowiem charakter norm planowych, co wyklucza możliwość zamieszczania w nich nakazów dotyczących likwidacji istniejących obiektów. Do wydawania tego rodzaju rozstrzygnięć uprawnione są natomiast organy budowlane o ile spełnione zostaną przesłanki określone w przepisach prawa budowlanego”.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak na wstępie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie trzydziestu dni od daty jego otrzymania.

WOJEWODA WARMIŃSKO-MAZURSKI
Artur Chojecki